আর୍. ସୁନ୍ଦରରାଜନ

ବନାମ

ଡି.ଏସ୍.ପି., ଏସପିଇ , ସିବିଆଇ, ଚେନ୍ନାଇ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ

ଅକ୍ଟୋବର 19,2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1988-ଧାରା 7 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 13-ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକର ଦାବି- ଅଭିଯୋଗ- ଜାଲ ବିଛାଇବା- ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି କରି ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରି ଧରାପଡ଼ିଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ-ମଞ୍ଜୁରି ପାଇବା ପରେ ବିଚାର-ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ-ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା-ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଠିକ ଭାବରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ-ପ୍ରଚୁର ତଥ୍ୟ କୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି-ତେଣୁ, ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ଉପରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ-ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା,1973- ଧାରା 197 ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ ସଂଯୋଗ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ (PW 5 ଏବଂ 8) ମାଧ୍ୟମରେ, ଆବଣ୍ଟିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନୂତନ ସ୍ଥାୟୀ ନମ୍ବର ଆବଣ୍ଟିତ କରିବା ପାଇଁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଗ୍ରାହକ P.W. 2ଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ପରେ ଜଣାପଡିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗ୍ରାହକଙ୍କଠାରୁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି କରିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଭ୍ୟାସରେ ଥିଲେ । ଏକ ଜାଲ ବିଛାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି କରିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ । ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇବା ପରେ, ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1988 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରି, ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ କୌଣସି ଖୋରାକ ବିନା ପାସ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଅସିଦ୍ଧ କରାଯାଉ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : 1. ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଲାଞ୍ଚ ନେବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସେ ଗ୍ରାହକଙ୍କଠାରୁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି କରିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଭ୍ୟାସରେ ଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତଥ୍ୟଗୁଡିକ କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଅସହମତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । [503-C]

2. ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଏହା ପାରିତ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ

ତଥ୍ୟ ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତା କିମ୍ବା ଅପରିର୍ଯ୍ୟପ୍ତତା ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ଉପରେ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଆଦେଶ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । କେବଳ କିଛି ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରିନଥିବାରୁ, ଏହା ସ୍ୱୟଂ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ମାମଲାରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ତଥ୍ୟ ଥିଲା । [503- D- F]

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1084/2006 ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 43/1998ରେ ମାଡ୍ରାସସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନ୍ୟାୟାଧିକାରର 31.1.2006ତାରିଖର ଅନ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଡଃ ଏ. ଇ. ଚେଲିଆ, ସି. ବସନ୍ତ କୁମାର ଚେଲିଆ, କେ. ରାମାନୁଜମ, ପି. କରୁଣାକରଣ, ଏ. ଆନ୍ନାଦୁରାଇ, କେ. ଶିବ କୁମାର, ସି. ସାଇସୁଲ୍ଲା, ଏସ. କେ. ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ, ବି. ଏସ. ବିଲୱାରିଆ ଏବଂ ଦୀନେଶ କୁମାର ଗର୍ଗ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ଶରଣ, ଏ. ଏସ୍. ଜି., ଅମିତ ଆନନ୍ଦ ତିୱାରୀ ଏବଂ ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମାର୍କାଣ୍ଡେ କାଟଜୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 31.01.2006 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ବଜାୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ (ଏଠାରେ 'ଅଭିଯୁକ୍ତ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଚେନ୍ନାଇ-1ର ହାର୍ବର ଟେଲିଫୋନ୍ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜର ଗ୍ରୁପ୍ "D" କର୍ମଚାରୀ, ଏ/ସି ଏବଂ ପାୱାର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ 9.11.1992ରେ କୁମାରେସନ (P.W.2)ଙ୍କ ଠାରୁ 1500 ଟଙ୍କା ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ଚେନ୍ନାଇ-26ରେ ଭାଡାପାଳାନୀର ମସଜିଦ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 38ରେ ଥିବା ଟିଏମ୍ଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି, ଏହି ଟଙ୍କାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ OYT ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । 9.11.1992ତାରିଖରେ ରାତି 8.05 ସମୟରେ ଟିଏମ୍ଟି

ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଘରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ଜୟକୁମାର (P.W.5), ଯିଏକି ମାଡ୍ରାସ ଟେଲିଫୋନ୍ସ କମର୍ସିଆଲ୍ ସେକ୍ସନ୍ (ଦକ୍ଷିଣ), G.R. କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ, ମାଉଣ୍ଟ ରୋଡ୍, ଚେନ୍ନାଇ-35 ରେ LDC ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ (P.W.8) ମଧ୍ୟ UDC ଭାବେ ସେହି ସମାନ ସେକ୍ସନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମାଡ୍ରାସ ଟେଲିଫୋନ୍ସ (ଦକ୍ଷିଣ) ର ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ଏବଂ ଫାଇଲ୍ ନେବା ଆଣିବା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥିଲେ ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ।

ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜଣେ ବିଧବା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନମ୍ବର 38, ମସ୍ଜିଦ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍, ଭାଡାପାଲାନୀ, ମାଡ୍ରାସ-26 ରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ OYT ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ଜରୁରୀ ଭାବରେ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ଚାହୁଁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ମଧୁମେହ ଏବଂ ଛାତି ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଁ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଥିଲେ । ସେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ମାଡ୍ରାସ-10 ର ମୁଖ୍ୟ ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ମାଡ୍ରାସ ଟେଲିଫୋନର ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜର (ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ) 31.12.1991 ରେ ତାଙ୍କୁ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ ସଂଯୋଗ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଭାଇ ଜୟକୁମାର (P.w.5), ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଟେଲିଫୋନ ସଂଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରି ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । 1992 ମସିହାର ମେ ମାସରେ, ସେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇଁ ଛଅ ମାସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଭି. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ (P.W.8) ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରଗତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । 5.8.1992ତାରିଖରେ AGM (ଦକ୍ଷିଣ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 747ଟି ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପ୍ରକାଶନ ଅନୁଯାୟୀ, ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଫାଇଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ (P.W.8), ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପାଖରେ ପୂର୍ବରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଅସ୍ଥାୟୀ ଲାଇନକୁ ନିୟମିତ କରିବା ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ଲାଇନକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଏହା 27.10.1992ରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଅଧିକାରୀ ଦକ୍ଷିଣ (III) ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା 28.10.1992ରେ, ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଟେଲିଫୋନ୍ ନମ୍ବର 427112 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ବନ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ସମାନ ଟେଲିଫୋନ୍ ନମ୍ବର ସହିତ ସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଟେଲିବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ଫାଇଲ୍ ନୂତନ ସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଭାଗକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ନୂତନ ସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ 9.11.1992 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଭାଗକୁ ପଠାଯାଇ ନଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଫାଇଲର ଗତିବିଧି, ଆଦେଶ ପାସ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଜୟକୁମାର (P.W.5) ଏବଂ ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ (P.W.8) ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣିପାରିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ଫାଇଲଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ନୂତନ

ସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ, 6.11.92 ରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ 3000 ଟଙ୍କା ଲାଞ୍ଚ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ପାଇବେ, ନଚେତ୍ ଅସ୍ଥାୟୀ ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯିବ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଲା ଯେ ସେ 9.11.1992 ରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ 1500 ଟଙ୍କା ଅଗ୍ରୀମ ଭାବରେ ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇବା ପରେ ବାକି 1500 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଜେ ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ଯେ ସେ 9.11.1992ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7.00ଟାରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିବେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନ ଥିବା ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ 9.11.1992ରେ ମାଡ୍ରାସର ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ, ସିବିଆଇ, ଏସିବିଙ୍କୁ ଏକ ଲିଖିତ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ, ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ (P.W.4) ଅଭିଯୋଗ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପୃଥକ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସାଧାରଣତଃ ଟେଲିଫୋନ ସଂଯୋଗ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଟେଲିଫୋନ ସଂଯୋଗ ଦେବା ବାହାନାରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି କରିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସରେ ଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଉକ୍ତ ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ (P.W.4)ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଜାଲ ବିଛାଯାଇଥିଲା ।

ମାଡ୍ରାସର ରୋୟାପେଟାହରେ UIICରେ ସହକାରୀ ପରିଚାଳକ (vig) ଗୋବିନ୍ଦରାଜନ (P.W.3) ଏବଂ ଜଣେ G. ଶଙ୍କରନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ P.W.4 ଦ୍ୱାରା ବିଛାଯାଇଥିବା ଜାଲରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଜଣଙ୍କ 9.11.1992ରେ ଚେନ୍ନାଇ-26ରେ ସଂଖ୍ୟା 38, ମସଜିଦ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍, ଭାଡାପାଲାନୀର କୁମାରେସନ (P.W.2)ଙ୍କଠାରୁ 1500 ଟଙ୍କା ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ଟିଏମଟି ନାଗାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ ଥିଲେ, ଏହି ଟଙ୍କା OYT ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାୟୀ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିମାଣ 9.11.1992 ରାତି 8.05 ସମୟରେ ଟିଏମଟି ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଘରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ରିପୋର୍ଟ୍ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଞ୍ଚ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ କନଷ୍ଟେବଳ ନାଗରାଜନ ବିଭାଗୀୟ ଭିଡିଓ କ୍ୟାମେରା ବ୍ୟବହାର କରି କାର୍ଯ୍ୟର ଭିଡିଓ-ଗ୍ରାଫ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ଜାଲରେ ପକାଇଥିବା ଦଳ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୱେଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ ଏଗାରଟି ଡାଏରୀ ସିଟ୍ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଡାଏରୀ ସିଟ୍‌ରେ ଟିଏମ୍‌ଟି. ନାଗଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ନାମ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ Ex.P- 1 ପାଇବା ପରେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ, ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ବୋଲି ମନେ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଛଅ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 500/- ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଏବଂ ଜୋରିମାନା ନ ଦେଇପାରିଲେ ଆହୁରି ଛଅ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ

କରିଥିଲେ । ଏହା ସହିତ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ତାଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 500 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଅମାନ୍ୟ କଲେ ଅଧିକ ଛଅ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରମାଣର ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ।

ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଲାଞ୍ଚ ନେଉଥିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସେ ଗ୍ରାହକଙ୍କଠାରୁ ବେଆଇନ ପାରିତୋଷିକ ଦାବି ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆମେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଅସହମତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ଦେଖୁନାହୁଁ ।

କ୍ଷମତାପନ୍ନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବାରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ।

ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଡଃ ଏ. ଚେଲିଆହ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶକୁ ଅସିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବାର କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିଲା । ଆମେ ରାଜି ହେଉ ନାହୁଁ ।

ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଆମେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତଥ୍ୟ ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତା କିମ୍ବା ଅପରିର୍ଯ୍ୟପ୍ତତା ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ ଉପରେ ଆପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଭାବରେ ବସିପାରିବୁ ନାହିଁ । ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଆଦେଶ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଆମ ମତରେ କେବଳ କାରଣ କିଛି ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ, ଏହା ନିଜେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଚୁର ତଥ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ ସହମତ ହେଉନାହୁଁ ଯେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଦେଶ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବାତିଲ୍ କରାଯାଇଛି ।

କେ. କେ. ଟି.   ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।